

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО ЛЮДИНИ НА НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

В умовах сьогодення надзвичайно гостро стоїть проблема конституційного забезпечення права людини на здоров'я. Адже під загрозою опинилися основні права людини: право на життя та право на здоров'я. Під час збройної агресії дуже складно в країні забезпечувати дотримання конституційного права на здоров'я: неможливість доставити ліки на окуповану територію, розрушені лікарні, украдене країною-окупантом медичне обладнання. Різні аспекти даної проблематики досліджували В.Скомороха, О.Калітенко, І.Сенюта, Х Майкут, О.Хорошенюк.

Метою даної роботи є дослідження конституційного права людини на медичну допомогу та її види.

Конституція України в ст.3 зазначає «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю» [1]. Ст.49 конкретизує, що кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування.

Медична енциклопедія трактує здоров'я як «стан здоров'я організму, при якому всі його функції і системи перебувають у гармонічній взаємодії і динамічно врівноважені з зовнішнім середовищем» [2]. Згідно з Основами законодавства про охорону здоров'я під поняттям «здоров'я» слід розуміти «стан повного фізичного, душевного та соціального благополуччя, а не тільки відсутність хвороб і фізичних дефектів» [3]. З огляду на це, О.М. Калітенко трактує право на здоров'я як забезпечену законом можливість фізичної особи перебувати в стані повного фізичного, душевного та соціального благополуччя, шляхом реалізації закріплених у цивільному законодавстві правомочностей [4]. Із цим визначенням не можна погодитися, бо якщо ми будемо розуміти «здоров'я» саме так, то, на жаль, переважна більшість населення України виявиться нездоровою. Ми вважаємо, що під поняттям «здоров'я» слід розуміти відсутність в особі фізичних та душевних хвороб. Тому пропонуємо внести зміни до ст. 3 Основ законодавства про охорону здоров'я та розглядати здоров'я як стан повного фізичного та душевного благополуччя, тоді з погляду конституційного права пропонуємо здоров'я розглядати як природне право людини перебувати в стані повного фізичного та душевного благополуччя, що реалізується закріпленими у законодавстві правомочностями та гарантується державою.

«Медична допомога надається відповідно до медичних показань професійно підготовленими медичними працівниками, які перебувають у трудових відносинах із закладами охорони здоров'я, що забезпечують надання медичної допомоги згідно з одержаною відповідно до закону ліцензією, та фізичними особами - підприємцями, які зареєстровані та одержали відповідну ліцензію в установленому законом порядку і можуть перебувати з цими закладами у цивільно-правових відносинах» [3]. Медична допомога поділяється за видами:

- екстрена медична допомога - медична допомога, яка полягає у здійсненні медичними працівниками відповідно до закону невідкладних організаційних, діагностичних та лікувальних заходів, спрямованих на врятування та збереження життя людини у невідкладному стані та мінімізацію наслідків впливу такого стану на її здоров'я;

- первинна медична допомога - це медична допомога, що передбачає надання консультації, проведення діагностики та лікування найбільш поширених хвороб, травм, отруень, патологічних, фізіологічних (під час вагітності) станів, здійснення профілактичних заходів;

- спеціалізована медична допомога - медична допомога, що надається в амбулаторних або стаціонарних умовах лікарями відповідної спеціалізації (крім лікарів загальної практики - сімейних лікарів) у плановому порядку або в екстрених випадках і передбачає надання консультації, проведення діагностики, лікування та профілактики хвороб, травм, отруень, патологічних і фізіологічних (під час вагітності та пологів) станів, у тому числі із застосуванням високотехнологічного обладнання та високоспеціалізованих медичних процедур високої складності; направлення пацієнта відповідно до медичних показань для надання спеціалізованої медичної допомоги з іншої спеціалізації.

- паліативна допомога - це комплекс заходів, спрямованих на покращення якості життя пацієнтів усіх вікових категорій та членів їхніх родин, які зіткнулися з проблемами, пов'язаними із захворюваннями, що загрожують життю. [3].

Проте суспільство і медицина розвиваються і цим зумовлена поява нових різновидів медичної допомоги:

- домедична допомога - невідкладні дії та організаційні заходи, спрямовані на врятування та збереження життя людини у невідкладному стані та мінімізацію наслідків впливу такого стану на її здоров'я, що здійснюються на місці події особами, які не мають медичної освіти, але за своїми службовими обов'язками повинні володіти основними практичними навичками з рятування та збереження життя людини;

- геріатрична допомога спрямована на задоволення унікальних потреб у лікуванні людей похилого віку;

- реабілітаційна допомога - послуги медичної реабілітації спрямовані на фізичні, психологічні та соціальні потреби осіб з травмами, хронічними захворюваннями або обмеженими можливостями, щоб допомогти їм відновити або зберегти свої функціональні здібності та покращити якість

життя;

- альтернативна допомога охоплює різноманітні медичні практики, як традиційні так і не традиційні, методи лікування та продукти, які зазвичай не вважаються частиною традиційної медицини, це може бути, наприклад, акупунктура, хіропрактика, натуропатія, остеопатія, фітотерапія та інші.

Пропонуємо додати сучасні види медичної допомоги:

- епідеміологічна (телефонна) медична допомога стала нам відома під час епідемії КОВІД, коли сімейні лікарі, щоб охопити найбільшу кількість пацієнтів, змушені були проводити телефонне консультування і лікування.

- теле- та цифрова медична допомога дозволяє проводити дистанційні консультації, лікування пацієнтів, це дає можливість проводити консультації з відомими професорами, щодо складних діагнозів, в режимі ZOOM-конференції, розширюючи доступ до медичної допомоги та підвищуючи ефективність надання медичної допомоги.

Отже, з погляду конституційного права пропонуємо «здоров 'я» розглядати як природне право людини перебувати в стані повного фізичного та душевного благополуччя, що реалізується закріпленими у законодавстві правомочностями та гарантується державою. Розглянули види медичної допомоги, що традиційно виділяються: екстрену, первинну, спеціалізовану, паліативну. З розвитком медицини з'явилися такі види медичної допомоги: домедична, реабілітаційна, геріатрична, альтернативна. Пропонуємо виділити сучасні види: телемедична та цифрова та епідеміологічна (телефонна) медична допомога.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.president.gov.ua/ua/documents/constitution/konstituciya-ukrayini-rozdil-ii>
2. Медична енциклопедія. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://medical-enc.com.ua/zdorovie.htm>
3. Закон України Основи законодавства України про охорону здоров'я. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text>
4. Калітенко О.М. Право на здоров'я: цивільно-правовий аспект. / О.М. Калітенко //Актуальні проблеми теорії держави та права. - Одеса: Юрид.літ., 2004.- Вип.23. - С.71.